

Beszélgetés Szent-Györgyi Albert dr. tanárral.

Szeged napok óta a diadal mámorában ég. Ünnepli az egyetlen magyar Nobel díjas tudóst. Ünneplő felvonulások, lampionos szereadókban fejezi ki örömét a diákság és az egész város az előtt az ember előtt, aki ki-terve a legkecsegtetőbb külföldi ajánlatok elől első sorban hazáját szolgálja.

Simára borotvált arcú 40 éves fiatal tudós meglepő kedvességgel tessékel be a dolgozó szobájába. A szoba egy kissé tudósos, a földön könyvek, a berendezés szerény, mint a gazdája. Olyan kedves és közvetlen, annyira keseretlen szavakat használ, hogy az ember pillanatokint elfelejti, hogy az egyetlen magyar Nobel díjossal ül szemben. Bemutat a feleségének, akit joggal tartanak Szeged legszebb asszonyának.

»Nem a Nobel díj tesz büszkévé — kezdi beszédjét — hanem az, hogy dicsőséget tudtam szerezni a magyar névnek, főleg pedig azért örülök, mert az édesanyámnak örömet szereztem.

Nem vagyok az az ember, aki valaha is kerestem volna azt, hogy az érdeklődés középpontjába kerüljek és most, hogy mindenki olyan szeretettel közeledik hozzám, fokozottabb mértékben tudom ezt élvezni.

Hát kérem először is azt kell megmondanom, hogy én nem a C vitamin felfedezéséért kaptam a Nobel díjat, a C vitamin csak egy része. Az én munkám a biológiai oxidáció azaz égési folyamat kutatása. Ezek a vizsgálatok rendkívül bonyodalmasak és hosszú évek óta folynak. Nem a véletlennek köszönhetem a felfedzéseimet, előre kitűzött problémáknak lépésről-lépésre való megoldásával értem el.

A Nobel díj nagy kitüntetés, azonban alapjában véve csak egy külső siker, mellyel környezetem sokkal boldogabb, mint én.

A jövő terveit fejtegeti távolba néző szemmel, közben megfedkezem a jegyzésről és nézem azt az embert, aki most az egész tudományos világ érdeklődésének középpontjában áll. Föláll és cigarettát keres, olyan frissen mozog, minden mozdulatán látszik a sportember.

Felállok, kezet fog, kikisér az előszobáig, ott mégegyszer kezetnyujt erősen, boldogan megrázza, mint a többi száznak vagy ezernek, akit e néhány nap alatt felkerestek gratulálni, vagy érdeklődni.

Szeged 1937. okt. 30.

M. I.